werving in het rijkje Cranganur, waar de Compagnie dit jaar nog 2515 lb verwierf. Zelfs gaf hij de aftredende commandeur Godefridus Johannes Weyerman in een onderhoud te kennen dat hij bij de pakhuizen van de kooplieden in de buitenstad van Cochin, spionnen wilde plaatsen om smokkel van peper te beletten. Het bestuur rapporteerde dat de koning van Travancore, na een voorschot van ropia 100.000 te hebben afgedwongen, veel peper langs de rivier naar Anjengo liet vervoeren en de schepen van de Compagnie tevergeefs daarop liet wachten. Hij zou op het punt staan de Britten daar jaarlijks 3000 kandijl te beloven tegen artilleriegoederen etc., tegen prijzen in Engeland en hulp tegen alle, zelfs Europese, vijanden [fol. 1996b] die hij zou willen aanvallen. Dit zou het verdrag van de Compagnie met hem vernietigen en haar noodzaken om als enige mogelijke Europese vijand tegen hem op haar hoede te zijn.)

Uyt hoofde dan van den nadeeligen aanschouw dien dit poinct uytlevert en de bedugting dat bij een verder progres der verergering van den peper insaam de Mallabaar voor d' Edele Compagnie ten eenemaale onnut mogt werden, hebben wij de bediendens den 24° september gelast zijne hoogheyd met de nodige omsigtigheyd, dog in ernstige en gepaste termen, voorschoud de voordeelen die dien vorst dus lange uyt de alleantie met d' Edele Compagnie getrokken, in tegenstelling van het weynige contentement dat deselve in de voldoening der contracten genooten, mitsgaders dat daaruyt voortgekomen was, dat wij op zijnen eysch desen jaare niet meer voldaan dan 500 snaphanen, 1000 vuursteenen, 25.000 lb. lood en 20.000 lb. Hollandsch ijser met belofte nogtans dat, sodraa zijn hoogheid desselfs verbintenis beter zoude nakoomen, wij ook immediaat de eysschen naa mogelijkheid zouden voldoen, om dus eens te proberen of en in hoeverre dien vorst daarmeede zal zijn te lijden.

Fol. 1996br-1997r.

(Dit is de enige band die de koning van Travancore nog vasthoudt met daarnaast dat hij de contractuele levering van peper aan de Compagnie te Cranganur tegen ropia 55 het kandijl nu nog niet kan missen. Het bestuur is bevolen om te proberen met handelsmethoden de verwerving te vergroten, terwijl de Maratha rovers de particuliere vaart belemmeren, waardoor de prijzen in het gebied van de zamorin en de kolathiri verder zullen dalen. Verder moet de verbouw van peper in het gebied van de Compagnie bevorderd worden. In geheel Malabar, dat volgens berekening 6 miljoen lb peper oplevert, is van eind maart 1763 tot 24 maart 1764 lb $552.541\frac{3}{4}$ verworven, die met wat er voor 1764/65 is binnengekomen, naar Ceylon zijn verzonden. Door de Erfprins en Vredestein, die in 1763 met koopwaar naar Malabar zijn gestuurd, is geen korrel peper te Batavia aangevoerd. [fol. 1998a] De hele lading bestond uit 100.901 lb kayirudraad, 24.300 cabokstenen, met enige aanrekeningen t.w.v. f 5996. Net als met de peper uit het gebied van de kolathiri staat het met de cardamom, die niet tegen de door de Compagnie bepaalde prijzen van de producenten in de Kottakase bergen te krijgen is. Deze is nu ropia 580,- het kandijl. Daarom kocht commandeur Godefridus Johannes Weyerman te Quilon voor eigen risico boven de vastgestelde prijs en wel tegen 27 stuivers het pond, in de verwachting dat de kwaliteit deze prijs wel goed zou maken. Daar Heren XVII dit nog niet hebben goedgekeurd, is dit niet aan de nieuwe commandeur Cornelis Breekpot opgedragen, maar is het aan hem overgelaten hoe de bestelling uit Nederland uit te voeren. De verwerving van peper en cardamom, waar het in Malabar om te doen is, is zo vervallen dat het bestuur geen hoop heeft dat deze zal verbeteren. [fol. 1998b] Malabar richt zich vooral op de verkoop van handelswaren, hoewel dat toch maar een bijkomende zaak is. Het bestuur is hierop gewezen. De inkomsten moeten zoveel mogelijk worden vergroot. Deze moeten echter beneden de heffingen blijven die de omringende inlandse vorsten eisen, zodat de christenen, die buitengewoon belast worden, naar de landen van de Compagnie zullen overkomen om hun positie te verbeteren. In 1762/63 zijn de inkomsten verbeterd door de invoering van een tabakspacht op Vandurutti, de heffing van tiende op diverse tuinen en de intrekking van diverse door particulieren ongepermitteerd in bezitgenomen percelen. De pachter van de rechten te Quilon is tegen verliezen beschermd